

[பேரவைத் தலைவர்]

[1992 செப்டம்பர் 25]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ஆம் என்க.

(ஆம்.)

மறுப்போர் இல்லை என்க.

(இல்லை.)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண் 5) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 60/1992) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ஆம் என்க.

(ஆம்.)

மறுப்போர் இல்லை என்க.

(இல்லை.)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(இ) எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1992.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1992-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண் 50/1992). மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்.

1992 செப்டம்பர் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 50/1992) @ ஆய்வுக்குப் எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1954-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான சட்டமுன் வடிவாக இந்த சட்ட முன்வடிவு இங்கே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டமுன்வடிவை இங்கே அறிமுகம் செய்வதற்கு முன்பாக சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் இதை ஆளுநர் அவர்கள் அவசரச் சட்டமாக பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் துணை மானிய கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இன்றைய தினம் இதற்கு முன்பாக நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவினை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

பிற்பகல் 12.40

சட்டப் பேரவையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் எந்த மானியத்திற்காக செலவிட வேண்டும் என்று விரும்புகிறதோ அதனுடைய மதிப்பீடுகளை சட்டப் பேரவை முன்னாலே வைத்து சட்டப்பேரவையினுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றதற்குப் பின்னால் அந்தத் தொகையினை கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்ட், அதிலேயிருந்து வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக நிதி ஒதுக்கச் சட்டத்தையும் இங்கே நிறைவேற்றியாக வேண்டும். ஆக அரசாங்கம் கோரிய தொகையை வழங்குவதற்கும் இந்த சபைக்குத்தான் அதிகாரம் உண்டு, அப்படி வழங்கிய தொகையை கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்ட், அதிலே இருந்து பெறுவதற்கும் அனுமதிப்பதற்கு இந்தச் சட்டப் பேரவைக்கு மட்டுமே அதிகாரம் உண்டு. ஆனால், இந்த எதிர்பாராத செலவு நிதியம் என்பது சட்டப் பேரவையிலே சம்மதம் பெற்றதைத் தவிர திடீரென்று எதிர்பாராதச் செலவுகள் வந்து விட்டால் என்ன செய்வது? அந்தச் செலவுகளுக்காக ஒரு சிறிய தொகையை ஒரு நிதியமாக ஏற்படுத்தி

@21-9-1992 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு ரெப்பர் அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [1992 செப் ம்பர் 25]

இருக்கிறோம். கண்டிண்டென்சி ஃபண்ட்; கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டுக்கு பதிலாக இங்கு ஒரு கண்டிண்டென்சி ஃபண்ட். அந்த கண்டிண்டென்சி ஃபண்ட், எதிர்பாராத செலவு நிதியத் திரிந்து எப்போதாவது தொகை பெற வேண்டும் என்றால், ஆளுநர் அவர்களுடைய அனுமதியின் பேரில் அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவு செய்யலாம். அதைப் போல 75 கோடி ரூபாய் இங்கே இருக்கிறது. இந்தத் தொகை பிணை எடுத்துச் செலவு செய்வதில் தவறு கிடையாது. பின்னர் இதே சட்டப்பேரவைக்கு முன்னாலே வந்து அதற்கு சம்மதம் பெற்றதாக வேண்டும், அங்கீகாரம் பெற்றதாக வேண்டும். அங்கீகாரம் பெற்றதற்குப் பின்னாலே மீண்டும் அந்தத் தொகை அந்த எதிர்பாராத செலவு நிதியத்திற்கு போய் விடுகிறது. ஆக ஆண்டு முடிவில் மீண்டும் அதே 75 கோடி ரூபாய் அங்கே நிதியத்திலே இருக்கும். ஆனால், இப்போது முயற்சிகள் மேற்கொள்ள இருப்பது எதற்கு என்று சொன்னால் அந்த 75 கோடி ரூபாயை 150 கோடி ரூபாயாக மாற்ற வேண்டும், அதிகரிக்க வேண்டும் என்று ஒரு குறுகிய காலத்திற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகஸ்ட் மாதம் 10-ஆம் தேதியிலிருந்து 1993-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ஆம் தேதி முடிய 75 கோடி ரூபாயாக இருக்கின்ற நிதியம் 150 கோடி ரூபாயாக அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். "The corpus of the Contingency Fund should be enhanced from Rupees seventy five crores to Rupees one hundred and fifty crores" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது நல்ல நிதி நிர்வாகம் ஆகுமா என்றால் நிச்சயமாக நல்ல நிதி நிர்வாகம் ஆகாது. ஏனென்றால், செலவழிக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பைசாவுக்கும் இந்தச் சபையின் அங்கீகாரம் பெறாமல் செலவழிக்கக் கூடாது. அவசரமான செலவுகளுக்கு மட்டுமே எவ்வளவு தொகை தேவை? 75 கோடி ரூபாய் போதும் என்று சொல்லி அதை இங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை அதிகரிக்க வேண்டும், வேறு வழியில்லை என்று சொன்னால் இந்தச் சபைக்கு முன்னாலே வரவேண்டுமே தவிர ஆளுநருடைய விசேஷ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது. மேலவை இருந்தால் மேலவையிலே கூட அதைக் கொண்டுவர முடியாது. முதலிலே இங்கே கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்த கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டும், கண்டிண்டென்சி ஃபண்டும் அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே பிரிவிலே வருகிறது என்று 199 (1) (சி) யிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இதே பிரிவு பாராளுமன்றத்திலே உண்டு. அதிலே, கௌஸ் அண்டு ஷக்தரில் பார்த்தீர்

இது போன்ற சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டத்திலே தெளிவாக விதி முறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது மணி பில்லிலே வரும். மணி பில் என்று சொன்னால், அரசு முதன் முதலாக சட்டப்பேரவையிலேதான் நிறைவேற்ற வேண்டுமே தவிர ஆளுநருடைய விசேஷ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது. மேலவை இருந்தால் மேலவையிலே கூட அதைக் கொண்டுவர முடியாது. முதலிலே இங்கே கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். இந்த கன்சாலிடேட்டட் ஃபண்டும், கண்டிண்டென்சி ஃபண்டும் அரசியல் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே பிரிவிலே வருகிறது என்று 199 (1) (சி) யிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இதே பிரிவு பாராளுமன்றத்திலே உண்டு. அதிலே, கௌஸ் அண்டு ஷக்தரில் பார்த்தீர்

1992 செப்டம்பர் 25 [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

களானால் அதிலேயே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். "The custody of the Consolidated Fund or the Contingency Fund of India, the payment of monies into or the withdrawal of money from any such fund." Not only that. "The appropriation of monies out of the Consolidated Fund of India..." எனவே அதை அவசரச் சட்டமாகப் பிறப்பிக்க முடியாது என்பதை மிகத்தெளிவாக பின்னர் வேறொரு இடத்திலே கூட அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், அதை அவசரச் சட்டமாக ஆளுநரோ அல்லது ஜனாதிபதியோ பிறப்பிக்க முடியாது.

சென்ற ஆண்டு கூட நம்முடைய சபை கலைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில் நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அவசர நிலைமை ஏற்பட்டபோது ஜனாதிபதி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அனைத்து கட்சிகளையும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். 'நிறைவேற்றித்தரவிட்டால் சம்பளம் கொடுக்க முடியாது. அரசு அலுவலர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாது. எனவே நீங்கள் சிறப்பாக இதற்காக இன்னொரு நாள் கூடியிருந்து நிறைவேற்றித்தர வேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டபோது மக்களவை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தது.

Ordinance for appropriation of the Consolidated Fund: "An Ordinance for the appropriation of any money out of the Consolidated Fund is invalid if the relative demand for the grants have not been placed before, considered and assented to by Lok Sabha." மக்களவை இல்லாத நேரத்தில், மக்களவை கலைக்கப்பட்டிருக்குமானால் ஒரு மாதிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலங்கள் அவை நிறைவேற்றலாம். மாநிலங்கள் அவைக் கூட்டம் இல்லாவிட்டால் அதற்காக தனியாக மாநிலங்கள் அவையைக் கூட்ட வேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"For the appropriation of money for a State the administration of which has been taken over by the President under a Proclamation issued by him, the budget for that State according to existing practice, is not certified by Ordinance, the underlying principle being that no money can be spent out of the Consolidated Fund without the sanction of Parliament. Hence, if a contingency arises for passing an Appropriation Bill regarding such a State and Rajya Sabha is not in session, that House is specifically summoned for this purpose" என்று மிகத் தெளிவாக கௌஷல் அண்டு சக்தரில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 12.45

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இங்கே கண்டிஸ் ஜென்சி பண்டை

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1992 செப்டம்பர் 25]

அதிகப்படுத்துவது குறித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு விளக்கத்தைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கண்டின்ஜென்சி பண்டை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று இந்த அரசு ஏன் கருதுகிறது? குறுக்கு வழியில் எதையும் சாதிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசுக்கு எண்ணம் கிடையாது. அந்த வார்த்தையை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பயன்படுத்தியதால் அதற்கு இந்த விளக்கத்தைக் கூறுகிறேன். ஆனால், இந்த கண்டின்ஜென்சி பண்டு எதற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது? சில சமயங்களில் நேச்சரல் கலாமிட்டிஸ் ஏற்படுகின்றன. புயல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் எத்தனையோ ரேதாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்போது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் எல்லாம் மாநில அரசிடம்தான் நிவாரணம் கோருகிறார்கள். உதவி கோருகிறார்கள். இதற்காக, 'நோ டவுட்' மத்திய அரசு கலாமிட்டி ரிலீப் பண்டு என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அதில் ஒரு மிகச் சிறிய அளவு தொகைதான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திற்கு அப்படி 39 கோடி ரூபாயோ என்னவோதான் கலாமிட்டி ரிலீப் பண்டாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 1991 ஆம் ஆண்டு புயல் வீசிய போது இங்கே பலத்த சேதம் ஏற்பட்டது. மத்திய அரசு விருந்து கூட இங்கே ஒரு குழுவினர் வந்தார்கள். அவர்களும் சேதத்தைப் பார்த்தார்கள். தமிழக அரசும் ஒரு அறிக்கையை தயார் செய்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. அதில் இங்கே ஏற்பட்ட சேதம் ஏறத்தாழ 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருந்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. குறைந்தபட்சம் 300 கோடி ரூபாயாவது மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திற்கு புயல் நிவாரண நிதியாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால் மத்திய அரசு எதுவுமே கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் அனுமதித்தது வெறும் 40 லட்சம் ரூபாய்தான். அதுவும் எதற்காக என்று அவர்களாகவே கணக்கிட்டு இத்தனை பேர் இந்தப் புயலில் இறந்து போனார்கள் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு தலா 20 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அந்த பரப்பையும் அவர்கள் ஸ்பெசிபை செய்து வெறும் 40 லட்சம் ரூபாயை மட்டும் கொடுத்தார்கள். அப்படியானால் எத்தனையோ எலக்ட்ரிக் கணைக்ஷன் துண்டிக்கப்பட்டன; கேபில்கள் துண்டிக்கப்பட்டன; சாலைகள் பழுதடைந்தன; எத்தனையோ கட்டிடங்கள் இடிந்து விழுந்தன. இதற்கான நஷ்ட ஈட்டிற்கு எங்கே போவது? அப்போது மாநில மக்கள் மாநில அரசை அணுகி எங்களுக்கு உதவி தாருங்கள் என்று கேட்கும்போது உதவி செய்யவேண்டிய கடமை மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை எங்கிருந்து எடுப்பது, அதற்குத்தான் இந்த கண்டின்ஜென்சி பண்டு வேண்டும்; அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கருதினோம். ஒவ்வொரு முறையும் இப்படி ஒரு நேச்சரல் கலாமிட்டி ஏற்படும் போதெல்லாம் சட்டசபையைக் கூட்டவேண்டும், சட்டசபையின் அனுமதியைப் பெற்றுதான் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றால், அது நடைமுறையில் சாத்தியமா? என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

1992 செப்டம்பர் 25]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வந்த நேரத்தில் குறுக்கு வழி என்கிற சொல்லை நான் பயன்படுத்தினேன் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் தவறான நோக்கத்தில் பயன்படுத்தவில்லை. பொதுவாக ஜனநாயகத்தின் தொட்டில் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற இங்கிலாந்தில்கூட சட்டப் பேரவை சம்மதம் பெறாமல், நாடாளுமன்றத்தினுடைய சம்மதம் பெறாமல் எந்த வரியையும் விதிக்க முடியாது; விதித்த வரியிலிருந்து எடுத்து செலவு செய்ய முடியாது என்பது ஜனநாயகத்தினுடைய ஆரம்பப் பாடங்களில் ஒன்று. அதே போல் நம்முடைய நாட்டில் நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். நாம் விதிக்கின்ற வரியாக இருந்தாலும், விதிக்கப்பட்ட வரி கண்காலிடே பண்டுக்கு போய் அதை எடுத்து செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னாலும், நிச்சயமாக இந்த அவையின் சம்மதம் நாம் பெற்று ஆக வேண்டும். அதைத்தான் நான் நினைவுபடுத்தினேன். இந்த வகையில் திடீரென்று செலவுகள் ஏற்படுகின்றன என்றால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக ஒரு வழி தான். இந்த 75 கோடி ரூபாயில் முடியவில்லை என்று சொன்னால், இந்தப் பேரவையைக் கூட்டி ஆக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நம்முடைய மதிப்பீடுகள் முதலில் போடுகிறோம் அல்லவா, அந்த மதிப்பீடுகளிலேயே அதிகரிக்கலாம்.

உதாரணமாக, இதிலே எடுத்துக்கொண்டால் எந்த செலவினத்தையும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அனைத்து செலவினங்களையும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், 2, 3 செலவினங்களை நிச்சயமாக முதல் துணை மதிப்பீடுகள் வைத்தோம் அல்லவா ஏப்ரல் மாதத்தில், அதிலேயே சேர்த்து இருக்க முடியும். வேட்டி சேலைகளை இதிலே சேர்த்து இருக்க முடியும். அதேபோல் விவசாயிகளுக்கு தரப்படுகின்ற நிவாரணத்தையும் முதல் துணை மதிப்பீட்டிலேயே சேர்த்து இருக்க முடியும். இந்த இரண்டையும் முதல் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்த்து இருப்பீர்களானால் நிச்சயம் நீங்கள் இதற்கு போய் கண்டிப்பென்கி பண்டில், எதிர்பாராத செலவு நிதியத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்காது. அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். சட்ட சம்மதம் பெற்றுதான் செய்யவேண்டும் என்பது விதி. அந்த விதியை நினைவூட்டுகிறேன். நாம் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்; எப்போது வேண்டுமானாலும் நாம் நிதியை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம், அதற்கு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கலாம் என்றால், இன்று நாம் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தாலும்கூட என்ன ஏற்படும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். 75 கோடி ரூபாய் என்பது ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தொகை. அந்தத் தொகையை எப்போது வேண்டுமானாலும் அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம் என்கிற வாதம் நல்ல வாதம் ஆகாது; அது முறையும் ஆகாது; அதை நிச்சயமாக யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்] [1992 செப்டம்பர் 25]

முடியாது. அது தவறான ஒரு வாதம். ஏனென்றால், 'மணி பில்' என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த 'மணி பில்லை' எப்படி நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அவை விதிகளிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அவை விதிகளுக்கு முரணாக, அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணாக ஆளுநர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்து இருக்கிறார் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். அது தவறு, அதைத் தவிர்த்து இருக்கலாம். ஆகஸ்ட் டிலேயே இந்தச் சபையைக் கூட்டி இருக்கலாம். அதிலே தவறு கிடையாது. ஜூலை மாதத்திலே இந்தச் சபையைக் கூட்டியிருக்கலாம். தவறு இல்லை, துணை மானியக் கோரிக்கையின்போது, முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே இன்னும் எங்களுக்கு அதிகத் தொகை வேண்டும் என்றும், இந்தத் தொகை போதாது என்றும் சொல்லலாம்.

பிற்பகல் 12-50

ஆனால், நம்முடைய செலவினமே இப்போது அதிகமாகி விட்டது. முன்பிருந்தது 75 கோடி; முதல் சட்டம் 50 லட்சம் தானே. 50 லட்சத்திலே இருந்து 75 கோடிக்கு வரமுடியுமேயானால், இந்த 75 கோடியிலே தானே இருக்க வேண்டும். நிரந்தரமாக இப்போது 7 மாதத்திற்கு, 50 மாதத்திற்கு என்று கேட்டு இருக்கிறீர்கள். நிரந்தரமாகவே இந்த நிதியத்தினை அதிகப்படுத்த வேண்டும். 75 கோடி என்பது போதாது. 100 கோடியாக்க வேண்டும் அல்லது 150 கோடியாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இந்தச் சபையினுடைய சம்மதம் பெற்று ஒரு புதிய சட்டத்தையே நீங்கள் கொண்டு வரலாம். புதிய சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரலாம். அதை நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன்; ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏனென்று சொன்னால் இதே வாதத்தினை நம்முடைய இரண்டு கட்சிகளும், முன்பு நாம் இதே சபையில் வைத்திருக்கிறோம். கருணாநிதி முதலமைச்சராக இருந்தபோது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கண்டின்ஜென்சி ஃபண்டை அதிகப்படுத்துவதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொள்கை அளவிலே எதிர்க்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி எதிர்க்கிறார் என்றால், அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்திலே அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிதான் இப்போது ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த கர்நாடக மாநிலத்தில் உள்ள காங்கிரஸ் ஆட்சி பன்மடங்கு கண்டின்ஜென்சி ஃபண்டை ஏற்றியிருக்கிறது. சரியான விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. ஆனால் நான் அறிந்தவரை

1992 செப்டம்பர் 25] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

ஏறத்தாழ 300 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அதை உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதையும் எதிர்க் கிறாரா?

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, கண்டிஷனென்சி ஃபண்டை அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து அதிகரிப்பது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இதை எந்த மாநிலம் கொண்டு வந்தாலும் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். இந்தச் சட்டத் தினை இந்த அவையிலே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய அந்த பெரியவரிடத்திலேயே நான் பேசியிருக்கிறேன். இப்போது அல்ல, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே, அவர் இன்னும் பெரிய பதவிக்குப் போனதற்குப் பின்னாலே நான் அவரிடத் திலே கேட்டேன். "To enhance the corpus of the Contingency Fund, is it fair on the part of the Governor to promulgate an ordinance" என்று அவரிடத்திலே கேட்டேன். அவருடைய பெயரை இங்கே குறிப்பிடுவது முறையல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். அவரும் இப்போது ஒரு ஆளுநராக இருக்கிறார். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதைப்போல, இதே கேள்வி யைத்தான் என்னையும் அவர் கேட்டார். அந்தத் தொகை யினையே அதிகரிக்கக்கூடாதா என்று. நிதியத்தினை அதி கரிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறாயா என்று கேட்டார். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நிதியத்தை அதிகரிக்கலாம். நிதி யத்தை அதிகரிப்பதற்கு சபைக்கு முன்னாலே வந்து சபை யினருடைய சம்மதம் பெற்று நிதியத்தை அதிகரிப்பதை நான் எதிர்க்கவில்லை. அதை தாராளமாகச் செய்யலாம். ஆனால், ஆளுநர் நிதியத்தை அதிகப்படுத்த அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்க முடியுமா என்று நான் அவரை கேட்டபோது அவர் சொன்னார், நீ சொல்லுகின்ற நிலை சரி என்று. அதையே தான் நான் இன்னமும் வைத்திருக்கிறேன். இப்போதும் சொல் கிறேன், நிதியத்தை அதிகரிக்கக்கூடாது. நிதியத்தை அதி கரிப்பதே தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. நிதியத்தை தாராளமாக அதிகரித்துக்கொள்ளுங்கள். புதிய சட்டம் கொண்டு வாருங்கள். 75 கோடி என்பதற்குப் பதிலாக 150 கோடி என்று இந்தச் சபையினுடைய சம்மதம் பெற்று நீங்கள் அதை நிறைவேற்றுங்கள். நான் உங்களுக்கு ஆதரவு தருகிறேன். ஆனால் நிதியத்தை அதிகரிப்பதற்காக, "To enhance the corpus of the Contingency Fund", அதற்காக அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்காதீர்கள். அவசரச் சட்டம் பிறப்பிப்பது தவறு. அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. அது நல்ல நிதி நிர்வாகம் ஆகாது. கண்டிப்பாக, வருங்காலத்திலாவது இதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கோரி, அமைகிறேன். வணக்கம்.

[1992 செப்டம்பர் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. பரிதி இளம்வழுதி சுருக்கமாக இந்தப் பிரச்சினையின்மீது மட்டும் நீங்கள் பேசி முடிக்க வேண்டும். நேரம் ஆகி விட்டது.

திரு. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1954 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவினங்களின் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான சட்டமுன்வடிவின் மீது நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு தாங்கள் அளித்திருக்கின்ற வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் அதிகமாக இல்லை.

திரு. இளம்வழுதி : நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், விவாதத்தை நீட்டிக்காமல் சுருக்கமாகவே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 75 கோடியாக இருந்ததை 150 கோடியாக மாற்றுவதற்கு ஆளுநர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தை சட்டமாக்குவதற்கு இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். 75 கோடி என்று இருந்ததை ஒரேயடியாக 100 சதவீதம் உயர்த்தி 150 கோடியாக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். இது வரவேற்கக்கூடிய செயல் அல்ல. அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானமெல்லாம் கன்சாலி டேட்டட் பண்ட் என்று சென்றுவிடும். அதிலிருந்து செலவினங்களுக்கு பணம் எடுக்கவேண்டுமென்றால், அதற்கான காரணத்தைச் சொல்லி இந்த மன்றத்தின் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தான் நீங்கள் பணம் பெற முடியும். ஆனால், எதிர்பாராச் செலவு நிதிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையை இரட்டிப்பு ஆக்குவதன்மூலம் நீங்கள் நினைத்த செலவுகளையெல்லாம் இந்த மன்றத்தின் அனுமதியைப் பெறாமல் செய்ததற்குப் பிறகு தகவல் தருவதற்கு வேண்டுமானால் வசதியாக இருக்கும்.

பிற்பகல் 12-55

எதிர்பாராத செலவு என்றால் என்ன? நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். எதிர்பாராத செலவு என்றால், என்னவென்றால் புயலால், வெள்ளத்தால், நெருப்பால், வறட்சியால், பஞ்சத்தால், பருவமழை பொய்த்த காரணத்தால், இயற்கையின் சீற்றத்தால், வாந்தி பேதி, காலரா போன்ற கடுமையான நோய்களால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற நேரத்தில் அரசாங்கம் ஓடிவந்து உதவி செய்வதற்கு தேவைப்படுவது தான் எதிர்பாராத செலவு நிதி. ஆனால் இங்கே என்ன குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் எதற்காகச் செலவிடப் போகிறார்கள் என்றால் நேரு விளையாட்டு அரங்கத்தைப்

1992 செப்டம்பர் 25] [திரு இளம்வழுதி]

புதிதாக மாற்றியமைப்பதற்கும், திரைப்பட நகரை உருவாக்குவதற்கும், சிறைச்சாலைகளை நவீனப்படுத்துவதற்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலைகளை நவீனப்படுத்துவது வேண்டுமானால் இந்த அரசுக்கு அவசியமானதாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் எதிர்த்துப் போராடுகிற எதிர்க்கட்சிகளை எல்லாம் உள்ளே அடைத்து, தற்போது இடம் இல்லாத காரணத்தால் சிறைச்சாலைகளை நவீனப்படுத்தவேண்டியது அவசியம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்குகிற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு எப்போதும் கிடையாது. மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித்தலைவி அவர்கள் இன்றைக்கும் செல்வாக்கு மிக்க தலைவராக சரித்திரம் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உங்களைப்போல் அல்ல, நீங்கள் ஆளும் கட்சியில் இருக்கும்போது கட்சிகளை இரண்டாக உடைத்து, உங்களுக்குத் துதிபாடியவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேரு விளையாட்டு அரங்கத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டுவதற்கு இந்த தொகையை இப்போது அவசரமாக செலவிடுவது தேவையானா என்ற கேள்வி இங்கே எழுப்பப்பட்டது. அதற்கு நான் விளக்கம் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேரு விளையாட்டு அரங்கம் எதற்காக இப்போது புதுப்பித்துக் கட்டப் படுகிறது என்றால் ஒரு 'இன்டர்நேஷனல் ஃபுட்பால் டோர்னமெண்ட்' ஜனவரி மாதத்தில் நடைபெற உள்ளது. முன்பு பலமுறை இந்த இன்டர்நேஷனல் டோர்னமெண்ட் விளையாட்டுப் போட்டி நடத்துகிற வாய்ப்பு தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தும் கூட இன்டர்நேஷனல் ஸ்டாண்டர்ட்-க்கு ஒரு ஸ்டேடியம் இங்கே இல்லாத காரணத்தால் வாய்ப்பை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய அவசியம், நிர்ப்பந்தம் பல சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ்நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதல் முறையாக ஒரு இன்டர்நேஷனல் டோர்னமெண்ட் தமிழகத்தில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவசரம், அவசரமாக இந்த நேரு விளையாட்டு அரங்கத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டும் பணி இப்போது தீவிரமாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்த விளையாட்டுப் போட்டிக்கான தேதி ஜனவரி மாதத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்திற்காகவும் விளையாட்டுப் போட்டியின் தேதி

[டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா] [1992 செப்டம்பர் 25]

மாற்றப்படாது. எனவே அந்தத் தேதிக்குள் அங்கே கட்டி முடித்து ஆக வேண்டும். இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திடம் உதவி கோரினோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் மிகவும் குறைந்த தொகையைத்தான் அனுமதித்து இருக்கிறது. 2 கோடி ரூபாய் மட்டுமே அனுமதித்து இருக்கிறது. ஆனால் விளையாட்டு அரங்கம் கட்ட 30 கோடி ரூபாய் தேவை என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்ன கூற வருகிறார்? தமிழகத்தில் ஒரு சரித்திரம் படைப்பதுபோல் முதல் முறையாக ஒரு இன்டர்நேஷனல் லெவல் டோர்னமெண்ட், ஒரு ப்ரெஸ்டிஜியஸ் டோர்னமெண்ட் நடைபெறக்கூடாது என்று கூறுகிறாரா? எனவே அதற்காகத்தான் அவசரமாக இந்த கன்டினென்ஸி ஃபன்ட்-ஐப் பயன்படுத்தி நிதி எடுத்தோமே தவிர வேறு எந்தத் தவறான காரியத்திற்காவும் அல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இளம் வழுதி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதைப் போல் இந்த கன்டினென்ஸி பில் (குறுக்கீடு) இல்லை. அதன் உள்ளே போய் ஒவ்வொன்றுக்கும் நீங்கள் விளக்கம் கேட்டுக் கொண்டு போனால் அது இந்த நேரத்தில் முடியாது. (குறுக்கீடு) நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களா அல்லது ஆதரிக்கிறீர்களா? அதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி : அப்படி என்றால் நான் பேசவேண்டியதே இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியில்லை. எல்லா வற்றையும் பேசுவதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை.

திரு. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளையாட்டுப் போட்டி நடத்தக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில் நான் சொல்லவில்லை. இதுபோன்ற முக்கியமான திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே திட்டங்கள் தீட்டி பொதுப் பணித் துறை மானியக் கோரிக்கையில் கொண்டு வந்து இருக்கலாம். ஆனால் எதிர் பாராத செலவு என்றால் புயல், இயற்கையின் சீற்றம், பஞ்சம், வறட்சி போன்றவற்றிற்காகச் செலவிடுவதுதான். அதைத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல. மேலும் நம்முடைய மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது எதிர்க்கட்சிகளை நாங்கள் ஒடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே நடைபெற்ற பொதுப் பணித் துறை மானியக் கோரிக்கையில் இந்த நிதித்

1992 செப்டம்பர் 25] [டாக்டர் ஜெ ஜெயலலிதா]

தேவையை ஏன் சேர்க்கவில்லை என்று உறுப்பினர் கேள்வி கேட்டு இருக்கிறார். காரணம், மத்திய அரசு உதவும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்து இருந்தோம். நானும் மத்திய கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. அர்ஜுன்சிங் அவர்களிடம் இதைப்பற்றிப் பலமுறை பேசி இருக்கிறேன். எனவே மத்திய அரசு நிச்சயமாக இந்த உதவி செய்யும் என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தோம். முடிவாக இப்போது முடியாது என்று அவர்கள் சொல்லவிட்ட பிறகு நாம் என்ன செய்வது? எப்படியாவது தமிழ்நாட்டிலே இண்டர்நேஷனல் லெவலில் ஒரு டோர்ன்மென்ட் நடத்தினோம் என்ற பெயர் கிடைக்க வேண்டும், புகழ் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். எனவே அரசாங்கம் என்கிறபோது We have to take into consideration all aspects. We cannot say that we should neglect the arena of sports. எனவே தவறான செலவினம் என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இளம்வழுதி நீங்கள் இதனை எதிர்க்கிறீர்களா, ஆதரிக்கிறீர்களா என்று சொல்லி முடியுங்கள்.

பிற்பகல் 1-00

திரு. இளம்வழுதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளையாட்டுப் போட்டி ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தில் நான் சொல்லவில்லை. மீண்டும் சொல்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அது தரவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது உங்களுக்கும் உங்களுடைய தோழமைக் கட்சிக்கும் இருக்கிற நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது தேவை இல்லை. இது மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையிலே (குறுக்கீடு) நீங்கள் இதிலே விவாதத்தை நீட்டிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. ஒரே நிமிஷத்தில் முடியுங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் இறுதியாகக் குறிப்பிட விரும்புவது, நேரு விளையாட்டரங்கம் கட்டுங்கள், அதில் நல்ல போட்டிகளை நடத்துங்கள், அதற்குத் தமிழ்நாட்டிற்குப் பரிசுகள் கிடைக்க வேண்டுமென்று நான் என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த நேரு விளையாட்டரங்கம் கட்டுவதற்கு முறைப்படி டென்டர் கோராமல்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் இந்த விவாதத்தில் வராது.

[1992 செப்டம்பர் 25]

*மாண்புமிகு டாக்டர் ஜெ. ஜெயலலிதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதற்கும் நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நேரு விளையாட்டரங்கத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டுவது என்பது இது ஒரு (Time-bound-Programme) டெண்டர்களை (Tiloi) செய்வதற்கெல்லாம் நேரமில்லை. இதற்காக நாம் (Lowest tender) என்று பார்க்கப் போனோமானால் அவர்களால் (International Specifications)-க்கு இந்த மாதிரி ஒரு சிறந்த விளையாட்டரங்கத்தைக் கட்டி முடிக்க முடியும் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? Larsen and Toubro Company ஒரு பெயர் பெற்ற நிறுவனம் ஆகும். இது போன்ற பல பணிகளை பல நாடுகளில், அயல் நாடுகளில் கூட நிறைவேற்றி முடித்துக் காட்டியவர்கள். எனவேதான் பணி தரமாக அமையவேண்டும். It should be finished within the specified time என்பதற்காகத்தான் Larsen and Toubro நிறுவனத்திற்கு இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு எந்தவிதமான முறைகேடோ, தவறோ இதில் நடைபெறவில்லை என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பொது விவாதத்திலே பேச வேண்டிய பிரச்சினை இது. இதற்குப் பதில் வந்துவிட்டது. எனவே, பில்லுக்கு வாருங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி : கட்டுகின்ற கட்டிடம் தரமாக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பொது விவாதத்தில் பேச வேண்டியது. இந்த கண்டிஷனென்சி பில் ஒதுக்கீட்டை உயர்த்துவதை நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களா அல்லது ஆதரிக்கிறீர்களா, எதிர்ப்பதற்கும் இந்தக் காரணம் என்று சொல்லி முடியுங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி : * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது அவைக் குறிப்பிலே யிருந்து நீக்கப்படுகிறது. இதைக் கண்டிக்க வேண்டி வரும். இதெல்லாம் பில்லிலே பேசக் கூடியதல்ல. அவைக் குறிப்பிலே யிருந்து நீக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் பதிலுரை.

திரு. இளம்வழுதி : * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக் குறிப்பிலே யிருந்து நீக்கப்படுகிறது. நீக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு நீங்கள் எதுவும் பேசுவதற்கு அனுமதி இல்லை. உட்காருங்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1992 செப்டம்பர் 25] [பேரவைத் தலைவர்]

நீக்கப்பட்டதைப் பேசக் கூடாது. இதை நீங்கள் பொது விவாதத்திலே பேசியிருப்பீர்களேயானால் அரசுத் தரப்பிலே யிருந்து உங்களுக்குச் சுடச்சுட அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இது கண்டிண்டென்சி பில் பற்றியது. ஆர்டினன்ஸ் மூலம் போட்டு இங்கே கொண்டு வருவது சரியா? தவறா, என்பதைப்பற்றிய விவாதம்தான் இருக்க லாம். இதில் நீங்கள் ஏதாவது வாய்க்கு வந்தபடி பேசிவிட்டுப் போவதற்கு இது ஒன்றும் வேறு ஏதோ ஒரு இடம் அல்ல. உட்காருங்கள். நேற்றையதினம் பொது விவாதத் திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. அதைப் பயன்படுத்தி கொண்டு பேசியிருக்கலாம். நீங்கள் பொது விவாதத்தில் பேசுவதற்குப் பெயரே கொடுக்கவில்லை. அதை விட்டுவிட்டு இப்பொழுது ஏதோ, யாரோ கொடுத்துவிட்ட காகிதத்தை இங்கே வந்து படித்துக் கொண்டிருப்பது என்றால் அனுமதிப்பதற்கு இல்லை. நீங்கள் பேசிய எதுவும் அவைக்குறிப்பில் ஏறவில்லை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே,

திரு. இளம்வழுதி : **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்கார வேண்டும். நிதியமைச்சருக்கு இடையூறு செய்யக் கூடாது. உங்களைப் பேச அனுமதித்தேன். நீங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். பத்து நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் இந்த மாதிரி இடையூறு செய்யக்கூடாது. அதாவது இடையூறு செய்தால் பத்திரிக்கையிலே பெயர் வரும் என்பதெல்லாம் தவறான முன்னுதாரணம். உட்காருங்கள்.

திரு. இளம்வழுதி : **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல், நான் அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கியதிலேயிருந்து இளம்வழுதி பேசியஎதுவும் அவைக்குறிப்பில் இடம் பெறவில்லை. உட்கார வேண்டும். மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள், பதிலுரை.

பிற்பகல் 1-05

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அசற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் தலைவர்] [1992 செப்டம்பர் 25]

திரு. ஜெயகுமார் உட்காரவும், உறுப்பினர்கள் உட்கார வேண்டும். அவர் முறைகேடாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். (குறுக்கீடுகள்) திரு. ராஜா உட்கார வேண்டும். அவர் முறைகேடாகப் பேசுவதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) தவறுதான். சொல்லியது முழு தவறுதான்; நான் காரணம் சொல்கிறேன். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) திரு. இளம்வழுதி உட்காரவேண்டும். எல்லா உறுப்பினர்களும் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள், நீங்கள் அவைக்கு இடையூறு செய்வதால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிவரும். உட்காரவும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. இளம்வழுதி, நீங்கள் கண்ட நேரத்தில் பேசுவதற்கு இது ஏதோ ஒரு இடம் என்று நினைக்காதீர்கள். உங்களுடைய தலைவர் வீட்டிலேயே போய் பேசலாம்; அல்லது உங்கள் கட்சிக் கூட்டங்களிலே பேசலாம். இது பேரவை, உங்கள் கட்சிக் கூட்டம் அல்ல. எதை எதைப் பேசலாமோ அதைத்தான் பேச முடியும். (குறுக்கீடு) திரு. இளம்வழுதி இன்றைக்கு இரண்டு பில்லில் பேசு பெயர் கொடுத்திருந்தீர்கள். இரண்டு பில்லிலேயும் பேசியாகிவிட்டது. இன்று என்னைப் பேச அனுமதிக்க வில்லை என்று உங்கள் பத்திரிக்கையிலே செய்தி வர வேண்டும்; அதற்கு ஏதோ விவகாரத்தை இழுக்க வேண்டும் என்றால் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். உட்காரவும். பேசுவதற்கு இரண்டு பில்லிலும் இன்றைக்கு உங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகும் இப்படிச் செய்யக் கூடாது. (குறுக்கீடு) உட்காரவும். (குறுக்கீடு). **

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவரை வெளியேற்ற வேண்டும்; அல்லது உட்கார வைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இளம்வழுதி, உங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிவரும். இந்தப் பேரவையினுடைய நேரத்தை, இந்தப் பேரவையினுடைய அலுவல்களை திட்டமிட்டு இப்படி ஏதாவது பத்திரிகையில் பெயர் வரவேண்டும்; அல்லது இந்தப் பேரவையிலே போய் ஏதாவது விவகாரத்தை இழுத்துவிட்டு வா என்று உங்கள் தலைவர் அனுப்பிவிட்டதாகத் தான் இதைக் கருத வேண்டியிருக்கும். திட்டமிட்டு, ஒரே உறுப்பினராக இருந்தாலும் முறையாக இந்தப் பேரவை நடப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று உங்கள் கட்சித் தலைவர், தமிழ்நாட்டைக் கெடுத்தது மட்டுமல்லாமல்

****மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
கூற்றப்பெற்றது.**

1992 செப்டம்பர் 25]

[பேரவைத் தலைவர்]

இந்த பேரவையின் கண்ணியத்தையும் கெடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு உங்களை அனுப்பி செய்கிற வேலை. (குறுக்கீடு) முதலில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு வாய்ப்பையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, உங்களுடைய தலைவருடைய தவறான எண்ணத்தை இங்கே நிறைவேற்ற முயற்சிப்பதை அனுமதிக்க முடியாது. அவையைவிட்டு வெளியேறவும். அவையை விட்டு வெளியேறவும். பேரவையின் நடவடிக்கைகளில் குந்தகம் செய்து, அவையை நடக்க விடாமல் தடுப்பதால், அவைக் காவலர்கள் அவரை அப்புறப்படுத்தவும்.

(திரு. இளம்வழுதி பேரவைக் காவலர்களால் பேரவையினின்றும் வெளியேற்றப்பட்டார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது அந்தக் கட்சித் தலைவர், தான் நாட்டைக் கெடுத்தது மட்டுமல்ல; அவையின் கண்ணியத்தையும் கெடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தில் தம் கட்சியிலே இருக்கிற ஒரு உறுப்பினரை அனுப்பிச் செய்கிற வேலை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த எதிர்பாரா செலவு நிதியத்தில் நிரந்தரமாக இருந்து வருகிற 75 கோடியை, எதிர்பாராமல் ஏற்படுகிற செலவை ஈடுகட்டுவதற்காக, 1993 மார்ச் 31 ஆம் தேதி வரையில் ரூ 150 கோடியாக நிதியத்தை ஆக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தை, இந்த அவையினுடைய அனுமதியோடு நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இந்ததிருத்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள், இங்கே இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பொருத்தம் இல்லாத கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆக, பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த அளவுக்கு மதிக்கிறது, எந்த அளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்துகிறது; அப்படியெல்லாம் அவர்கள் மதித்ததை காரணமாக எந்த அளவுக்கு ஆளானார்கள் என்பதற்கும் எடுத்துக் காட்டாகத்தான் பரிதி இளம்வழுதி அவர்கள் இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த எதிர்பாரா செலவு ஏற்படுவதை அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அனுமதிக்கிறது. ஆகவே, நாட்டிலே ஏற்படுகிற சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் இந்த நிலைமை வருகிறது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னக் கருத்தை நான் உணர்வேன்; நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆக, கூடிய வரையிலும், அவையினுடைய அனுமதி பெற்று செலவினம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு டொது கருத்து இருக்கிறது. ஆனால் அதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டால், பாராளுமன்ற ஆட்சியை நடத்த முடியாது; சட்டமன்ற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1992 செப்டம்பர் 25]

ஆட்சியை நடத்த முடியாது என்ற காரணத்தினுடைய அடிப்படையிலேதான் எதிர்பாராத நிதியம் என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதை செலவழிப்பதும், போதுமான அளவிற்கு இல்லாவிட்டால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் அதை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற தன்மையின் அடிப்படியிலும்தான் இது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 1-10.

அதாவது இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் பிரிவு 213 (1)-ன் கீழ் ஆளுநர் இதற்கான அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கலாம் என்ற அனுமதியை தருகிறது அதைக் கொண்டுதான் இதை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இது இப்பொழுது மட்டுமல்ல. 1954, 1959, 1965, 1969, 1975, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990 இந்த ஆண்டுகளில் கூட இந்த நிதியத்தைக் கூட்டுவதற்கென வழி வகைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால், இது அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு மாறுபாடான ஒன்றல்ல. மாறுபாடான ஒன்றாக இருக்குமேயானால் இதைச் சட்டப்படி தடுத்திருப்பார்கள். அக்கவுண்ட்டெண்ட் ஜெனரலும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். கணக்கு வழி பார்க்கின்றவர்களும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இடம் இருப்பதன் காரணமாகவும், இதற்கு முன்னால் பல ஆண்டு காலம் இதை நீட்டித்திருப்பதன் காரணமாகவும்தான் இது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இதற்கு முன்னாலே பல தடவை பல ஆண்டுகளில் எல்லா ஆட்சிக்காலத்திலும் இந்த எதிர்பாராச் செலவினத்தைக் கூட்டுவது என்சின் முறை இருந்து கொண்டே வந்து இருக்கிறது. அந்த வகையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளம்வழுதி பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள். இந்த நிலைமை கூடாது என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்த போது 26—7—1989 முதல் 25—12—1989 வரை ரூ. 75 கோடியாக இருந்த நிதியத்தை ரூ. 200 கோடியாக அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியவர்கள். அத்தோடு நிற்கவில்லை. அதே ஆண்டிலே 26—12—1989 முதல் 31—3—1990 வரையில் ரூ. 300 கோடி அளவுக்குக்கூட அதைக் கொண்டு போனவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து அவசரச் சட்டத்திலே இதைச் சேர்த்தது தப்பு என்கிறார். நாங்களாவது ரூ. 150 கோடியோடு நிற்கிறோம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ரூ. 300 கோடி வரையில் போயிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் நாள் ஆளவிட்டிருந்தால் ரூ. 600 கோடி அளவுக்குப் போய் இருக்கும். ஆனால் இது நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல. வேறு பல மாநிலங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் மகாராஷ்டிராவில் கூட நிரந்தரத் தன்மையும் நிரந்தர நிதியமும் ஏற்கெனவே 50 கோடியாக இருந்து அதற்குப் பிறகு 80 கோடியாக இருந்தது. இப்பொழுது

1992 செப்டம்பர் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

150 கோடிக்கு உயர்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள், இப்படிப் பட்ட எதிர்பாராச் செலவுகளை ஈடுகட்ட வேண்டியவரும் என்றுதான் உத்தரப்பிரதேசம் ரூ 200 கோடியாக இருந்ததை பிறகு ரூ 400 கோடியாக இப்போது நிதியத்திற்கு அவர்கள் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 600 கோடி அளவுக்கு செலவுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. என்று ஆகவே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் கூடுமான வரையில் சட்டமன்றத்திலே வைத்து அனுமதி பெற்று நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று. நாங்கள் சட்டமன்றத்திற்குத்தான் வருகின்றோம். ஆனால் எதிர்பாராத சில பல இனங்கள் ஏற்படுமானால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்திக் காட்டியது மாதிரி உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்த எதிர்பாராச் செலவின நிதியும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

பொது வரவு-செலவுக் கணக்குகள் விவாதத்தில் இருக்கின்றபொழுது அதற்கு வரவுக் கணக்கையும் வைத்துவிடுகிறோம். செலவுக் கணக்கையும் வைத்து விடுகிறோம். நிதி ஒதுக்கீட்டையும் வைத்து விடுகிறோம். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களும் சரி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் சரி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுச் சில பல திட்டங்களை அறிவிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்து விடுகின்றது. அப்படி அறிவிக்கப்படுகின்றபோது அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் வேண்டும் என்கிற போது நாம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டபோது பொது விவாதத்தில் வருகின்ற நிதி ஒதுக்கீடுக்கு அப்பால் செலவுகள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிற போது, இந்த எதிர்பாராச் செலவிலேதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு, ஆகஸ்டு 15 ஆம் நாள் சுதந்திர தின விழா நடைபெற்றது. அதை நாம் வெற்றி விழா நாளாகக் கொண்டாடினோம். அப்படிக் கொண்டாடுகிறபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேடையிலே அறிவித்தார்கள். எல்லா விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் ஓய்வு ஊதியம் ரூ. 400 லிருந்து ரூ 1000 ஆக உயர்த்தப்படும் என்று அப்படி உயர்த்தப்படும் போது எதிர்பாராமல் ரூ 4, 5 கோடி செலவாகிறது என்று சொன்னால் சட்டசபையைக் கேட்டுச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அன்றைக்கு அதை அவர்கள் அறிவித்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட சில சமயங்களில் அறிவிக்கப்பட்ட தன்மையின் அடிப்படையில்தான் கூட்டுறவுக் கடன் அப்படி அறிவிக்கப்பட்ட ஒன்றுதான். ஏற்கெனவே 1992-93 பொது வரவு-செலவுக் கணக்கிலே நாம் சேர்க்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு பதிலுரை கூறுகின்ற பொழுதுதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதன் காரணமாக 69 கோடி ரூபாய் செலவை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 செப்டம்பர் 25]

யம் வந்தது. அது மாதிரி சென்ற ஆண்டு கொடுத்த மாதிரி பொங்கலுக்கு இலவச வேட்டி, சேலை தரவேண்டும் என்கிற எண்ணம் சட்டசபை நடந்து முடிந்ததற்குப் பிறகு ஏற்பட்டு, அந்த ஆண்டு கொடுக்கலாமா, வேண்டாமா என்ற அளவுக்கு யோசித்து, கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அளவுக்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முடிவு செய்ததன் காரணமாக அதற்கு ரூ. 45 கோடி ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு விட்டது. இப்படி இருக்கக் கூடிய செலவுகளுக்கு கூட்டுறவுக் கடன்களைக் குறித்த காலத்தில் செலுத்துவதற்கு வழங்கப்படும் போனஸ், நேரு விளையாட்டு அரங்கப் பணிக்கான செலவுகள், திரைப்பட நகர் ஒன்று உருவாக்குதல் — அது பின்னால்தான் அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு செய்தி என்பதனால் அதற்குச் செலவு பண்ணுவதற்கு இதிலே ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனத்திற்கு கூடுதல் சம உரிமைப் பங்கு கொடுப்பது போன்ற திட்டங்களுக்குச் செலவுழிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னது மாதிரி காலம் போகிற போக்கில், நிதி, வருமானம், செலவினங்கள் வளர்கின்ற தன்மையினை வைத்து, இதனுடைய நிதியத்தின் அளவை ரூ. 75 கோடி இருக்கிறது என்பதை ஒரு தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்து ரூ.150 கோடியாக உயர்த்தினால் நல்லது என்று நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1.15

அதை நான் செய்யலாம். ஏனென்றால் வழக்கமாக ஆண்டுக் காண்டு இதே நிலைதான் வருகிறது என்ற நிலைமை வருகின்றபோது, நம்முடைய நாட்டினுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தையும், நம்முடைய நாட்டில் எதிர்பாராமல் ஏற்படுகிற செலவுகளைக் கண்காணிக்கும்போது, உத்திரப்பிரதேசத்திலே ரூ. 600 கோடி அளவுக்குப் போனது மாதிரி இல்லாவிட்டாலும், வேறு பல் மாநிலங்களில் ரூ. 300 கோடிக்கு போனது மாதிரி இல்லாவிட்டாலும், ரூ. 150 கோடி அளவுக் காவது கொண்டுவருவதற்கு ஒரு தனிச் சட்டம் செய்யலாம். எல்லாம் வேண்டுமென்றே செய்யப்படவில்லை. எப்படியிருந்தாலும் அவையினுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் நடைமுறைக்கு வருகிறது. அப்படி செய்தாலும் இங்கே அவையின் உறுப்பினர்களுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டுமென்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையிலே இருக்கிறதே தவிர இதிலே சட்டப்படி எந்தக் குற்றமும் இல்லை. இது இல்லாவிட்டாலும் நிதி அமைச்சர் என்ற வகையில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சிதான். அடுத்தச் சட்டசபைக் கூடுகிற வரையில் இந்தச் செலவுகள் எல்லாம் வராது, நான் அந்த ஆதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் ஆட்சி நடக்கும்போது,

1992 செப்டம்பர் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மக்களுடைய நன்மையைப் பொறுத்து இந்த எதிர்பாராச் செலவு நிதியம் இருந்தே தீரவேண்டும். நிதி அமைச்சர் என்று எடுத்துக் கொள்வார்களேயானால் இது வேண்டாம் என்று நான் சொல்லிவிடுவேன். அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் கூட ஏற்பட்டுவிடும். ஆனால் பொது மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, அரசு ஆட்சியினுடைய நன்மையைக் கருதி இது இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்பாராச் செலவு நிதியத்தை அதிகரிக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. தாராளமாக அது இருக்கலாம். ஆனால் எதிர்பாராச் செலவு நிதியத்தை அதிகரிப்பதற்காக அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ஆம் என்க. (ஆம்)
மறுப்போர் இல்லை என்க. (இல்லை)
ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.
ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 திருத்தங்கள் இல்லை.
பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டுமென்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ஆம் என்க. (ஆம்)
மறுப்போர் இல்லை என்க. (இல்லை)
ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.
ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்ட முன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் எனும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ஆம் என்க. (ஆம்)
மறுப்போர் இல்லை என்க. (இல்லை)
ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.
ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் :

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1992 செப்டம்பர் 25]

“1992 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதியு (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 50/1992) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ஆம் என்க. (ஆம்)
மறுப்போர் இல்லை என்க. (இல்லை)
ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.
ஏற்போரே அதிகம் தீர்மானம் நிறைவேறியது.
சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(ஈ) அடகு பிடிப்போர் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1992.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1992 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அடகுபிடிப்போர் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண். 54/1992), மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1992 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அடகுபிடிப்போர் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்டமுன்வடிவு எண். 54/1992) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்,” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ராமசுப்பு,

(பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை).

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அடகுபிடிப்பவர்களுடைய சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்திருத்தத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசும் இந்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக 1979-ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டத்திலே இந்த அடகுபிடிப்போருக்காக 12 சதவீதம் வட்டி விகிதம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தனி வட்டியாக கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது சிம்பிள் இன்டரஸ்ட் என்று சொல்வார்கள். அந்த சிம்பிள் இன்டரஸ்ட் 12 சதவீதம் என்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வட்டி, இந்த அடகுபிடிப்பவர்கள், இந்த வட்டி விகிதத்தை, ரிசர்வ் பேங்கினுடைய அந்த வட்டி விகிதத்தைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு மாற்றப்படுவதாக பில்லிலே

*22-9-1992 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.